

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

La Universitat

Inici > La UB > Doctors honoris causa > Honoris causa

Honoris causa

Jean Guilaine

Jean Guilaine (Carcassona, 1936) és un dels prehistoriadors més influents dels últims temps. Ha dedicat la seva tasca investigadora al neolític i a l'edat del bronze de la zona mediterrània (des de l'Atlàntic fins a l'Àsia Menor, i particularment al Llenguadoc i Catalunya), reivindicant el neolític com el moment on s'inicia la construcció material i simbòlica de la civilització humana.

Guilaine va estudiar la carrera d'Història i Arqueologia a la Universitat de Tolosa, on ja llavors es va decantar clarament pel camp de la prehistòria. Seguint Max Escalon de Fonton, a qui reconeix com el seu mestre, va traslladar-se a la Universitat d'Ais de Provença per fer-hi un màster, el doctorat de tercer cicle i el doctorat de l'Estat en Lletres sobre l'edat de bronze.

Va entrar al Centre Nacional de la Recerca Científica (CNRS) el 1963 i allà va desenvolupar la seva investigació i va crear el Centre d'Antropologia de Tolosa. També hi va dirigir la revista *Gallia Préhistorique* fins al 1994, quan va entrar a formar part del prestigiós Col·legi de França. El 1995 ja era titular de la càtedra de Civilitzacions d'Europa en el Neolític i l'Edat del Bronze, amb l'apadrinament de Christian Goudineau i d'Yves Coppens. Era el quart prehistoriador que hi accedia.

La seva relació amb la UB va començar els anys cinquanta i seixanta, quan va mantenir contactes amb catedràtics i professors i va acollir en les seves excavacions grups d'arqueòlegs procedents de la nostra universitat. Són destacables les col·laboracions amb Lluís Pericot, catedràtic de Prehistòria de la UB, i Eduard Ripoll, llavors director del Museu Arqueològic de Barcelona, així com amb el prehistoriador Pere Bosch i Gimpera. Aquesta relació va influir en la renovació, durant els anys setanta, dels estudis sobre prehistòria recent de Catalunya, on Guilaine codirigí les excavacions a la balma del Gai, la cova del Toll o la Balma de l'Esplugu, a Moià (1976-78), entre d'altres.

Guilaine és autor de més de cinc-centes publicacions i de gairebé una cinquantena de llibres, entre els quals destaquen *L'Age du Bronze en Languedoc occidental, Roussillon, Ariège* (1972), *La Balma de Montbolo et le Néolithique de l'Occident méditerranéen* (1974), *Premiers bergers et paysans de l'Occident méditerranéen* (1976), *La France d'avant la France* (1980), *La civilisation du vase campaniforme dans les Pyrénées françaises* (1987), *La mer partagée. La Méditerranée avant l'écriture: 7000-2000 avant J.C.* (1994), *Au temps des dolmens* (1998) i *La plus belle histoire de l'Homme* (1998, en col·laboració). A més, acaba de publicar la seva primera novel·la, *Pourquoi j'ai construit une maison carrée* (Actes Sud, 2006), en la qual narra el canvi mental de l'home paleolític al neolític.

Darrera actualització: 2006

Segueix-nos:

Membre de la

Reconeixement internacional de l'excel·lència

